

Всичко, което става по разумното и доброволно желание на човѣка, може да го ползува.

Следователно, когато известни идеи влизатъ въ човѣка по негово желание, той живѣе; когато влизатъ насилствено, той страда и умира. Ето защо, когато се мъчите и страдате, ще знаете, че нѣкои мисли, чувства или желания сж влѣзли въ васъ безъ вашата воля, но все пакъ вие сте дали поводъ за това. Докато въ човѣка нѣма условия за влизане на нѣщо нечисто, то не може да го обсеби. Опитниятъ плувецъ казва на учащия се: водата може да дойде най-много до брадата ти. Мине ли тази мѣрка, ти се излагашъ на опасностъ. — Защо? — Защото гжстотата на срѣдата се увеличава, и той не може да издържи. Той губи равновесие и потъва. Значи, когато нѣкои мисли и чувства влѣзатъ въ човѣка безъ негово желание, той се намира въ положението на давящия. — Какъ спасяватъ давящия? — Изваждатъ го отъ водата и го обръщатъ съ главата надолу, да изтече погълнатата вода. Следъ това правятъ изкуствено дишане, да се възстановятъ кръвообръщението и животътъ на сърдцето. Когато започва да се дави, сърдцето бие усилено и следъ това спира. Докато умътъ контролира движението на сърдцето, последното бие равномерно. Щомъ умътъ престане да го контролира, то спира движението си. На сжщото основание, казвамъ: За да не дойде човѣкъ до положението на давящия, той трѣбва да има будно съзнание, да контролира